

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: P. Š., „X“**, zastoupeného JUDr. Michaelou Šubrtovou, advokátkou, se sídlem Dlouhá 16, Praha 1, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství**, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.4.2010, č.j. 1274/DS/2010, JID 79221/2010/KUUK/Bre**,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě ve znění jejího doplnění ze dne 9.7.2010 podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3.4.2010, č.j. 1274/DS/2010, JID 79221/2010/KUUK/Bre, kterým bylo rozhodnuto, že se zamítá jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Lovosice, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 23.2.2010, č.j. 263/2010/DŘP-20, kterým byly zamítnuty jako nedůvodné žalobcovy námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a proti výzvě k odevzdání řidičského průkazu.

Žalobce v podané žalobě zásadně nesouhlasí s tím, jakého přestupku se měl dne 23.12.2008 údajně dopustit a v návaznosti na to nesouhlasí s počtem bodů, které byly zaznamenány u jeho osoby v registru řidičů.

Trvá na tom, že byl sice dne 23.12.2008 skutečně zastaven a kontrolován policejní hlídkou, ovšem z toho důvodu, že na kruhovém objezdu v Lovosicích u supermarketu Lidl nedal světelné znamení o směru jízdy a nikoli za držení telefonního přístroje za jízdy. Uvedl, že spolu se žalobcem byla v té době ve vozidle jako spolujezdec též slečna M. M.. Uvedl, že nemá obecné povědomí o tom, co je a co není přestupek a v době před vánočními svátky se nechtěl s policisty přít, souhlasil s tím, že za tento přestupek zaplatí blokovou pokutu ve výši 1 000,- Kč. Po oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů byl překvapen. Pokud by věděl, že počet bodů je vysoký, zcela jistě by ve smyslu § 123e zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), absolvoval školení bezpečné jízdy a snížil si počet bodů.

Žalobce trvá na tom, že dne 23.12.2008 v 9:40 se u čerpací stanice Benzina v Lovosicích, kde měl být údajný přestupek spáchán, nevyskytoval. Jako důkaz kromě svědectví spolujezdkyně navrhuje výpis z jeho platební karty, ze kterého vyplývá, že platil v supermarketu Lidl. Navrhl i provedení důkazu záznamem z průmyslových kamer z čerpací stanice.

Dále žalobce uvedl, že útržek bloku G 047634 je velmi chaoticky vyplněn a různými písmi přepisován a na první pohled působí velmi nevěrohodně. Navíc na něm má být odkaz na ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích, což je ustanovení, které nijak nesouvisí s údajným přestupkem, kterého se měl žalobce dopustit.

V závěru žaloby uvedl, že nezpochybňuje blokové řízení, kterým mu byla uložena pokuta 1 000,- Kč, ale zpochybňuje záznam v registru řidičů, který byl zaznamenán na základě nepravdivých skutečností za přestupek, který se nestal a kterého se nedopustil.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu. Prvoinstanční správní orgán požádal o předložení příslušného pokutového bloku příslušný policejní orgán. Policejní orgán přípisem ze dne 27.1.2010 registrujícímu orgánu sdělil, že hlídka prováděla dne 23.12.2008 výkon služby od 8.00 hod. do 11.30 hod. na silnici 1/30 Ústí nad Labem – Lovosice. V 9.40 hod. byl dle sdělení policie u čerpací stanice Benzina kontrolován žalobce, neboť jako řidič vozidla držel v ruce při jízdě telefonní přístroj. Tímto jednáním měl porušit § 7 odst. 1 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích a dopustit se tím přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“). Dle sdělení policie žalobce na místě kontroly s přestupkem a s blokovou pokutou souhlasil a převzetí dílu B pokutového bloku č. série NG/2007 G 0147634 potvrdil svým podpisem. V příloze policejní orgán předložil díl 1 bloku. Dle žalovaného tedy není žádné pochybnosti o přestupku, kterého se měl žalobce dne 23.12.2008 dopustit. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce je držitelem řidičského oprávnění a dokonce autodopravcem, lze tedy usuzovat, že dokáže odlišit, pokud by mu bylo kladeno za vinu spáchání jiného přestupku, než jakého se dopustil. Žalovaný zdůraznil, že pokud byl žalobce přesvědčen, že mu bylo při předmětné kontrole kladeno za vinu jiné jednání, než kterého se skutečně dopustil, neměl rozhodně souhlasit s projednáním věci v blokovém řízení.

Dále žalovaný konstatoval, že lze souhlasit s tím, že pokutový blok byl policistou vypsán zhuštěně, kombinací malých a velkých tiskacích písmen. Dle žalovaného je to důsledkem snahy policisty vepsat do relativně malé kolonky co nejvíce informací týkajících se zjištěného protiprávního jednání. Záznamy policisty na pokutovém bloku dle žalovaného spolu vzájemně korespondují a nijak si neodporují. Paragrafové znění týkající se přestupku je doplněno textem složeným z velkých tiskacích písmen – popis skutku. Všechny údaje na bloku jsou dle žalovaného dostatečně čitelné. Z toho důvodu považuje za vyloučené, aby

žalobce podepsal pokutový blok, který by se nevázal k protiprávnímu jednání, ze kterého byl obviněn. K námitce, že na bloku se nachází údaj, že žalobce porušil ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích, žalovaný uvádí, že číslice 6 na pokutovém bloku je ve skutečnosti paragraf (§) a nikoli číslice 6. Pak je označení spáchaného přestupku zcela správné - § 7 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích.

Žalovaný zdůraznil, že z platné právní úpravy vyplývá, že předmětem daného řízení mohla být otázka, zda příslušný správní orgán zaznamenal správně počet bodů do registru řidičů, tedy zda počet bodů odpovídá druhu spáchaného přestupku a údajům postoupeným příslušnými správními orgány. V rámci daného řízení není možné přezkoumávat rozhodnutí o samotných přestupcích. Žalovaný souhlasí s tím, že bylo povinností jeho a prvoinstančního orgánu zabývat se námitkou žalobce, že se dopustil jiného přestupku, než mu byl přičítán. Žalovaný trvá na tom, že si ověřil u příslušného policejního orgánu, že body za přestupek ze dne 23.12.2008 byly žalobci zaznamenány oprávněně. Žalovaný konstatuje, že jeho závěry mají oporu ve spisovém materiálu a opírají se o skutečnosti v řízení prokázané.

K poznámce žalobce, že si počet bodů jako podnikatel v dopravě úzkostlivě hlídá, uvedl žalovaný, že žalobce v minulosti opakovaně páchal přestupky, které vedly k záznamu bodů v registru řidičů. Žalobce rovněž nevyužil práva nahlížet do registru řidičů ani neabsolvoval školení bezpečné jízdy.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zdůraznil, že dle jeho názoru ze strany žalovaného nedošlo ve správním řízení k prokázání skutečnosti, že se stal předmětný skutek, za který byly žalobci připsány 3 body v registru řidičů. Ze strany žalovaného je pouze tvrzeno, že k předmětnému skutku došlo, ovšem toto své tvrzení dle žalobce neprokázal. Žalovaný se opírá toliko o blok, který měl být při předmětné silniční kontrole sepsán. Tento blok však dle žalobce je zmatečný a neprůkazný a jeho vypovídací hodnota je téměř nulová. Jiné důkazy žalovaný na podporu svých tvrzení nedoložil.

K argumentaci žalovaného, že žalobce neměl souhlasit s uložením blokové pokuty, pokud přestupek nespáchal, žalobce uvádí, že neměl důvod nesouhlasit s projednáním svého přestupku v blokovém řízení, neboť se domníval, že je pokutován pouze za nedání světelného znamení o směru jízdy, s čímž souhlasil. Nikdy nesouhlasil s uložením pokuty za přestupek spočívající v držení mobilního telefonu při řízení dopravního prostředku, protože takového přestupku se v dané době nedopustil. Žalobcův souhlas s uložením blokové pokuty se vztahoval na jiný skutek, než který tvrdí žalovaný.

Při jednání soud právní zástupkyně žalobce přednesla žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Zdůraznila, že skutek ze dne 23.12.2008 se nestal, a proto nemůže obstát žalobou napadené rozhodnutí. Na podporu tohoto tvrzení uvedla, že podpis na dotyčném pokutovém bloku ze dne 23.12.2008 neodpovídá žalobcovu podpisu. Zdůraznila, že žalobce byl v uvedený den přestupkově projednáván za nedání směrové světelné signalizace na kruhovém objezdu při řízení motorového vozidla a že se až z prvoinstančního spisu dozvěděl, že je mu kladena za vinu nedovolená manipulace s telefonem při řízení vozidla. Uvedla, že žalobce připouští, že jistý pokutový blok dne 23.12.2008 podepsal, ovšem odmítá, že by podepsal pokutový blok, v němž by byl definován přestupek v podobě nedovolené manipulace s telefonem při řízení. Rovněž konstatovala, že žalobce trvá na tom, že se v inkriminovanou dobu nenacházel v blízkosti čerpací stanice Benzina v Lovosicích. Dále uvedla, že žalobce podniká v autodopravě a pečlivě si hlídá body v registru řidičů, pokud by

si byl vědom spáchání bodovaného přestupku, jistě by učinil opatření ke snížení bodů zapsaných v registru řidičů.

Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání soudu se plně odkázal na písemné vyjádření k žalobě. Zdůraznil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, když si správní orgány před vydáním rozhodnutí ve věci vyžádaly předložení sporného pokutového bloku. Trval na tom, že v předmětném řízení nelze zpochybňovat věrohodnost uložené blokové pokuty a rovněž nelze doložit nepřípustnou manipulaci s pokutovým blokem. Zdůraznil, že předmětem řízení není vlastní přestupek, ale rozhodnutí o provedeném záznamu 12 bodů v registru řidičů. Uvedl, že žalobce při projednávání přestupku dne 23.12.2008 přestupek nerozporoval a příslušný pokutový blok podepsal. K poukazu na rozdílnost podpisů žalobce uvedl, že pokutový blok se vyplňuje přímo na místě projednání přestupku, a proto podpis přestupce nutně nemusí odpovídat jeho standardnímu podpisu. Dále uvedl, že lze předpokládat, že si žalobce před podpisem příslušný pokutový blok přečetl.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

V ustanovení § 123b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je uvedeno, že řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

V odstavci 2 citovaného ustanovení je mimo jiné uvedeno, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.

Na tomto místě soud poukazuje na stávající judikaturu správních soudů. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka Pardubice ve svém rozsudku ze dne 24. 6. 2009, č.j. 52 Ca 10/2009 - 78, se kterým se plně ztotožnil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44, vyjádřil právní názor, podle kterého „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f*

zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

Z uvedené judikatury jednoznačně vyplývá, že žalobce v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky moci uplatňovat námitky v tom smyslu, že žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Nelze však v daném řízení projednávat námitky týkající se samotného přestupku jako takového.

V daném případě žalobce namítá, že přestupek v den uvedený v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení spáchal, ale zcela jiný a na jiném místě. Žalobce tedy rozporoval údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 29.12.2008, č.j. PSV-170/4407/ČJ-2008-07, ve kterém je uvedeno, že žalobce se dopustil dne 23.12.2008 v 9.40 v Lovosicích na silnici 1. třídy č. 1/30 přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích tím, že držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení. Za tento přestupek mu měla dle uvedeného sdělení být uložena pokuta ve výši 1 000,- Kč v blokovém řízení prostřednictvím bloku č. G 0147634. V rámci správního řízení si správní orgány vyžádaly u příslušných orgánů Policie ČR zaslání kopie předmětného bloku a prošetření postupu při vyřízení daného přestupku. Policie ČR ve svém přípisu ze dne 27.1.2010, č.j. KRPU-7069-2/ČJ-2010-0400DP-07, uvedla, že dopravní hlídka prováděla dne 23.12.2008 výkon služby v době od 8.00 hod. do 11.30 hod. na silnici 1/30 vedoucí z Ústí nad Labem do Lovosic. Dále konstatovala, že v 9.40 hod. u benzinové čerpací stanice Benzina byl hlídkou kontrolován žalobce, neboť jako řidič vozidla držel v ruce při jízdě telefonní přístroj. Dle Policie ČR žalobce s přestupkem a s blokovou pokutou souhlasil a převzetí dílu B pokutového bloku č. série NG/2007, č. G 0147634 potvrdil podpisem. Ke svému přípisu přiložila Policie ČR i kopii dílu A předmětného pokutového bloku.

K uvedenému postupu správních orgánů musí soud konstatovat, že postupovaly zcela správně a v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu zachycenou v jeho rozhodnutí ze dne ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010 – 76, kde Nejvyšší správní soud dovodil, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Tvrdil-li stěžovatel, že v daném případě žádný přestupek*

nespáchal, bylo na místě, aby si žalovaný vyžádal příslušný pokutový blok (jeho část A, která zůstává správnímu orgánu), z něhož by bylo lze zjistit, zda stěžovatel svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení proběhlo“.

Z obsahu předložené části A pokutového bloku série NG/2007, č. G 0147634, vyplývá, že dopravní hlídka ověřila totožnost řidiče a identifikovala žalobce dle dokladu totožnosti č. 112092808. Jako čas a místo přestupkového jednání je uvedeno 9.40 hod. dne 23.12.2008, BČ – Benzina, Lovosice 1/30. Přestupkové jednání je popsáno perličkovým písmem takto: „telefonování při řízení OA (osobního automobilu – pozn. soudu) „X“, dále je pak uvedeno hůlkovým písmem „držel v ruce za jízdy telefonní přístroj § 7 odst. 1 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb.“ Blok je opatřen vlastnoručním podpisem žalobce.

Z uvedené části A předmětného pokutového bloku dle soudu zjevně vyplývá, že blokové řízení dne 23.12.2008 v 9.40 jednoznačně proběhlo. V tomto směru nejsou účastníci ani ve sporu. Rovněž je mezi účastníky nesporné, že k přestupku v uvedený čas mělo dojít na silnici 1/30 v Lovosicích. Pouze dle žalobce mělo k přestupku dojít na kruhovém objezdu u supermarketu Lidl a dle žalovaného u čerpací stanice Benzina. K uvedenému soud poznamenává, že v daném řízení, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí o zamítnutí námitek proti záznamu 12 bodů v evidenci řidičů, je otázka přesné specifikace místa spáchání přestupku zcela irelevantní. Tato skutečnost by měla svoje místo výhradně při přezkumu rozhodnutí o uložení sankce za přestupek.

Soud zdůrazňuje, že ve světle výše předestřené judikatury je pro posouzení dané věci podstatné, zda předložená část A předmětného pokutového bloku prokazuje projednání toho konkrétního přestupku, za nějž byly žalobci v evidenci řidičů vyznačeny tři body, tedy přestupku spočívajícího v porušení ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích, kde je uvedeno, že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

Soud konstatuje, že ve správním spise založená část A předmětného bloku obsahuje specifikaci pouze jednoho přestupku, a to právě výše uvedeného porušení zákazu držení telefonního přístroje při jízdě. Tento přestupek je slovně popsán i specifikován prostřednictvím paragrafového označení. Je dle soudu naprosto jednoznačné, že od samého počátku bylo předmětem jednání v blokovém řízení uložení sankce za porušení uvedené povinnosti. Popis skutku je v bloku zcela konzistentní a bez vnitřních rozporů. Přestupek, který byl blokovým řízením projednán, je na bloku specifikován dvěma způsoby. Jednak popisem „telefonování při řízení OA „X“ a rovněž popisem obsahujícím i odkaz na ustanovení příslušného zákona „držel v ruce za jízdy telefonní přístroj § 7 odst. 1 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb.“. Blok je opatřen i podpisem, který vykazuje vícere shodné znaky s podpisem žalobce.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že v rámci správního řízení bylo dostatečným způsobem prokázáno, že k předmětnému blokovému řízení došlo a se žalobcem byl projednán v předmětném blokovém řízení přestupek, za který mu byly v registru řidičů vyznačeny body.

K námitce žalobce, že části A předmětného bloku č. G 0147634 je uvedeno, že se žalobce měl dopustit přestupku dle § 67 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích, soud uvádí, že ze strany žalobce došlo k přehlédnutí, to co žalobce považuje za 6 je ve skutečnosti paragraf (§). V předmětném bloku je tedy přestupek specifikován jako přestupek

proti ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích. To je i přestupek, za který byly žalobci vyznačeny body v registru řidičů.

K námitce žalobce, že zpochybňuje pravost podpisu na pokutovém bloku založeném ve správním spise, soud zdůrazňuje, že řízení před správním soudem je ovládáno principem koncentrace, kdy v souladu s § 71 odst. 2 in fine s.ř.s. rozšířit žalobu o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby. Předmětná námitka byla žalobcem vznesena až v průběhu jednání před soudem, tedy zcela nepochybně po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Tuto námitku tedy soud musel vyhodnotit jako zcela opožděnou a nemohl se jí tedy při posouzení věci zabývat.

K tvrzení žalobce, že pokud by si byl vědom spáchání bodovaného přestupku, jistě by učinil opatření ke snížení bodů zaznamenaných v registru řidičů, soud uvádí, že přestupek ze dne 23.12.2008, který žalobce ve své žalobě rozporuje, nebyl posledním přestupkem, jehož spácháním by žalobce dosáhl 12 bodů v registru řidičů. Z obsahu předloženého správního spisu jednoznačně vyplývá, že se žalobce před dosažením 12 bodů v registru řidičů dopustil dalších bodovaných přestupků, a to dne 26.1.2009, 24.9.2009 a 4.1.2010. Pokud by se jako pracovník v autodopravě zajímal o počet bodů registrovaných v registru řidičů, měl žalobce dost času a příležitosti přistoupit k opatřením směřujícím ke snížení počtu evidovaných bodů v registru řidičů. To žalobce evidentně neučinil.

Na závěr soud opět připomíná, že předmětem daného řízení nebylo posouzení skutečnosti, zda byla žalobci uložena pokuta v souladu se skutkovým stavem, ale skutečnost, zda body v registru řidičů byly žalobci vyznačeny v souladu s pravomocně ukončenými blokovými řízeními či správními řízeními o přestupcích v dopravě.

Soud ještě uvádí, že ve smyslu ust. § 52 odst. 2 s.ř.s. nepřikročil k provedení dokazování, jak navrhoval žalobce, a to svědeckou výpovědí Michaely Maxové, výpisem z platební karty žalobce ze dne 23.12.2008, záznamem průmyslových kamer u čerpací stanice Benzina v Lovosicích ze dne 23.12.2008, neboť s ohledem na již výše akcentovaný předmět daného řízení provedení těchto důkazů považuje za nadbytečné, když skutečnosti relevantní pro soudní přezkum žalobou napadeného rozhodnutí vyplynuly ve zcela dostatečném rozsahu z obsahu samotného správního spisu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba je nedůvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu soudního spisu vůbec nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. dubna 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová